

Độc đáo kiến trúc chùa Xiêm Cán ở Bạc Liêu

Danh Khang

Bạc Liêu là tỉnh duyên hải thuộc vùng Đồng bằng sông Cửu Long, miền đất cực Nam của tổ quốc, có nhiều dân tộc sinh sống, vùng đất hội tụ văn hóa của ba dân tộc Kinh - Hoa - Khmer thể hiện qua những công trình văn hóa độc đáo, tạo nên vẻ đẹp riêng.

Với những đường nét hoa văn tinh xảo, lối kiến trúc độc đáo, từ màu sắc, hoa văn trang trí, phù điêu...lộng lẫy nhưng cũng rất trang nghiêm và thanh tịnh, chùa Xiêm Cán (ấp Biển Đông B, xã Vĩnh Trạch Đông, Tp.Bạc Liêu) được xây dựng vào năm 1887, có khuôn viên rộng 4 ha.

Ban đầu, chùa có tên tiếng Khmer là Komphisako, về sau, một bộ phận người gốc Hoa đến đây định cư đã dịch tên chùa thành Xiêm Cán. Trong tiếng Hoa, Xiêm Cán có nghĩa là "giáp nước" dùng để chỉ ngôi chùa nằm cạnh bờ biển.

Cổng chùa Xiêm Cán đắp nổi nhiều hoa văn tỉ mỉ, nổi bật, đậm sắc thái Khmer.

Chính điện là khu vực trung tâm của khuôn viên được xây dựng ở nơi cao nhất và có quy mô lớn nhất và luôn hướng về hướng Đông.

Mái chùa được cấu trúc thành nhiều tầng, lớp chồng lên nhau, tạo ra khoảng không gian cao vút, hòa với đỉnh nhọn như một chóp tháp. Mỗi góc đỉnh đều được đắp khúc đuôi rắn dài, uốn cong, mềm mại.

Chính điện có chiều cao 36,3 m được xem là cao nhất trong quần thể chùa Khmer Nam Bộ tại Việt Nam, với những hàng cột bê tông tròn, tạo sự vững chắc cho tòa nhà.

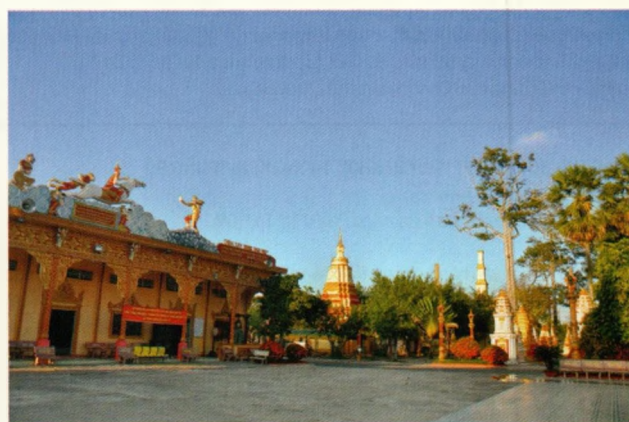
Vẻ đẹp bên trong Chính điện mang một màu sắc rực rỡ, nổi bật và trang nghiêm, gồm tượng Phật lớn và nhiều tượng Phật thích ca nhỏ với kích cỡ, tư thế khác nhau diễn tả các thời kỳ hóa thân của đức Phật.

Vách, trần, cột của chính điện đều được trang trí phù điêu bích họa cầu kỳ, công phu, nhiều màu sắc. Nổi bật các bích họa cỡ lớn kể về cuộc đời đức Phật.

Xung quanh chính điện là rất nhiều tháp để cốt của người quá cố.

Không gian chùa được bố trí khá hài hòa với Sala, tầng phòng, am, tháp cốt.

Không chỉ là nơi thực hiện các hoạt động, nghi lễ tôn giáo, chùa Xiêm Cán cũng như các ngôi chùa Khmer khác còn là trung tâm văn hóa, giáo dục của phum, sóc, lưu giữ các tập truyện kể dân gian xưa và nay hoặc các vốn văn hóa truyền thống.

